

І ведмежатко пішло собі.

Але наступного дня повернулося,

і ще через день — також.

Воно навідувалося на ту галявину тижнями, місяцями, роками,

аж доки...

Звуки, що лунали з дивної штушенції,
стали прекрасними, а саме ведмежа виросло
у великого й дужого ведмедя грізлі.

Коли ведмідь грав, то почувався дуже щасливим.

— Звуки ніби переносили його з рідного лісу

до далеких і дивних країв, які він бачив у мріях.